

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 20/05
30.03.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića i Lucije Dragojlović, članova veća, u predmetu predlagača AA koga zastupa kao punomoćnik adv. AB, u postupku priznavanja strane sudske odluke u Državnoj zajednici Srbija i Crna Gora, odlučujući o žalbi predlagača izjavljenoj preko punomoćnika protiv rešenja Okružnog suda u Negotinu R br. 35/03 od 26. oktobra 2004. godine, u sednici veća održanoj dana 30. marta 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE rešenje Okružnog suda u Negotinu R br. 35/03 od 26. oktobra 2004. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenim rešenjem odbijen je zahtev predlagača da se u Državnoj zajednici Srbija i Crna Gora prizna strana sudska odluka – platni nalog Okružnog suda u Doeblingu br. 17C1157/98m-2 (kv) od 6. jula 1998. godine, kojim je obavezana BB da u roku od četrnaest dana po dostavi platnog naloga uz pretnju prinudnog izvršenja isplati iznos od 3.749,92 EVRA.

Protiv ovog rešenja predlagač je, preko punomoćnika, blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se preinači i prizna pravno dejstvo stranoj sudskoj odluci ili odluka ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Ispitujući ožalbeno rešenje u okviru ovlašćenja iz člana 365. ZPP Vrhovni sud nalazi da je žalba osnovana.

Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda proizilazi: da je pravnosnažnom i izvršnom ispravom – platnim nalogom izdatim od strane Okružnog suda u Doeblingu, Republika Austrija, čije se priznanje zahteva, obavezan dužnik BB da u roku od četrnaest dana po dostavi platnog naloga uz pretnju prinudnog izvršenja isplati predlagaču kao poveriocu iznos od 3.749,92 EVRA. Prvostepeni sud odbija zahtev za priznanje ove sudske odluke na osnovu člana 92. stav 1. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja, temeljeći ovu odluku na činjenici da između Republike Austrije, čiji je sud doneo odluku čije se priznanje zahteva i Republike Srbije, ne postoji reciprocitet u primeni instituta priznanja i izvršenja stranih sudskih odluka.

Ovako izraženo pravno shvatanje prvostepenog suda, po nalaženju ovoga suda, kao preuranjeno, ne može se prihvatiti. Zakon o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u članu 92. stav 2. propisuje, da nepostojanje uzajamnosti nije smetnja za priznanje strane sudske odluke donesene u bračnom sporu i u sporu radi utvrđivanja i osporavanja očinstva ili materinstva, kao i ako priznanje ili izvršenje strane sudske odluke traži jugoslovenski državljanin. U konkretnom slučaju propustio je prvostepeni sud da utvrdi okolnosti i činjenice vezane za pravilnu primenu ove zakonske odredbe, da li je predlagač jugoslovenski državljanin odnosno da li ima državljanstvo Državne zajednice Srbija i Crna Gora, odnosno Republike Srbije.

Zbog pogrešne primene materijalnog prava, činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari nije potpuno utvrđeno, usled čega je ožalbeno rešenje ukinuto saglasno članu 380. i 381. a u vezi sa članom 370. ZPP.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će upotpuniti činjenično stanje u skladu sa datim primedbama, a nakon toga ponovo odlučiti o zahtevu predlagača.

Predsednik veća – sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

JK